

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 32. SZÁM 2010. AUGUSZTUS 19.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

**VAN MIÉRT
SZÉGYENKEZNI**

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MINT EGYKOR AZ SZDSZ

Adjuk a kopogtatócédulát az LMP-nek, különben a valódi választás elmarad! – olvashatjuk a Lehet Más a Politika párt választási felhívásában. Az LMP, mint közismert, az áprilisi választások előtt szerveződött meg, döbbenetes gyorsasággal. Soha nem mondták, hogy ők majd az egyszerű emberek, vagy a dolgozó tömegek érdekeit fogják képviselni. Soha nem akartak túllépni a fővárosi értelmiség úri közönségén, de nekik igenis élményt, örömet, parlamenti bejutást akartak szerezni. Mint egykor az SZDSZ. Az úri fiúkból és úri leánykákból verbuválódott társaságnak nem voltak filléres anyagi gondjaik. Élvezték az USA támogatását. Mint egykor az SZDSZ. A parlamentbe kerülve kiderült, hogy ők sem mások, mint a többiek. Minél több bizottsági helyet megszerezni, közben eljátszani, hogy nekik semmi közük az elmúlt húsz évhez, ők most születtek, ők ártatlanok, szüzek, s persze szépek és okosak. Mint egykor az SZDSZ. Persze, nekik kevesebb szerencsésük volt, mint egykor az SZDSZ-nek, mert senkinek sem kellenek. A Fidesz megvan nélkülük is, az MSZP-vel meg hiába melegednének össze, ettől nem lennének erősebbek. Jobb időkre várnak, közben manipulálják a jobb sorsra érdemes választókat. Nem adjuk fel a reményt! Előbb-utóbb ők is a süllyesztőbe kerülnek. Mint egykor az SZDSZ.

KÉRDEZEM ÉN

Schiffer András úr, az LMP vezére a miniszterelnöktől kérdezte meg a minap,

hogy mit is mondott Ronald Lauder úrnak a sukorói kaszinóépítkezés ügyében. Imádom az ilyen kérdéseket. Nem azért teszik fel, mert bárki is választ akarna. Csak úgy! Itt van mindjárt Lauder úr. Rendben, de azért lenne pár kérdésem nekem is. Ad egy, Orbán valóban találkozott Lauderrel úrral, csak éppen nem most, hanem még az év elején. Schiffer úr miért nem akkor írta meg levelét? Nem tudott róla? Ugyan! Lauder úr nem akar ki, nem jöhetett csak úgy ide. Ad kettő, Lauder úr a Zsidó Világkongresszus (WJC) elnöke, mellette persze, hivatalos életrajza szerint, „nemzetközi emberbarát, beruházó, műgyűjtő és közhivatalnok”. Vannak emberei kis hazánkban is. Miért nem őt kérdezi Schiffer doktor? Ad három, a sukorói kaszinó olyan óriási beruházás lenne, ami mögött nem véletlenül áll Lauder úr. Ilyen súlyú ügyet nem lehet állami segédlet nélkül megoldani, s nem csak magyar állami segédletre gondolok. Vajon Schiffer doktor miért nem írt egy levélkét az amerikai és izraeli nagykövetnek? Ad négy, Schiffer doktor kérdezhetné SZDSZ-es és MSZP-s barátait is. Persze, manapság ez nem túl kellemes, de legalább azt mutatná, hogy Schiffer urat a lényeg érdekli. Schiffer urat azonban nem a lényeg érdekli. De hagy folytassam tovább! Ha már Schiffer úr levelező kedvében van, miért nem azt kérdezi meg, hogy az Orbán-kormány mit akar tenni az egyszerű emberekért? Mondjunk, mi lesz velünk, ha véget ér a kilakoltatási moratórium? Mi történik velünk, ha a kormány ránk erőltetett szívéllyessége szépen véget ér?

A választ persze sejtem. Az LMP a tőkés köröket szolgálja, mint akárki más ebben a rendszerben. Nincs más identitása, nincs más mondanivalója.

HINI

A kapitalizmus lényege nem az, hogy valószínű értékeket teremtsen. Az nem fontos. A lényege az, hogy minél több pénzt állítson elő. Amikor nem megy másként, akkor spekulációval. Lehet spekulációt folytatni ingatlanokkal, banki kamatokkal, biztosításokkal, mindennel. Ha nem hiszed, nézz körül kis hazánkban! Az utóbbi időben kiderült, hogy ez alól az egészség sem kivétel. Az Egészségügyi Világszervezet minap hivatalosan is lefújta a H1N1 világvjárványt. Kiderült ugyanis, hogy H1N1 ugyan tényleg létezik, de nem halnak meg millióan, a vírus nagyjából ugyanúgy viselkedik, mint egy szezonális influenzavírus. Mint tudjuk, a kapitalizmus számára a legtöbb pénzt a hadiipar, a gyógyszeripar és a kábítószerek hozza. A magunkfajta ritkán vásárolnak páncéltörő rakétákat, hadihajót sem minden nap, de annál inkább gyógyszereket, meg mindenféle szert, amit nekünk egészségünk megőrzése érdekében ajánlanak. A patikában persze minden egyre drágább, kezdünk ingadozni, hogy talán érdemesebb lenne kenyérre költeni. Ilyenkor jól rá kell ijeszteni a népekre. Nagyjából úgy, ahogy történt az AIDS-szel, a madárinfluenzával vagy mostanság a H1N1-gyel. Sokan haltak meg, nem vitás, bár lehet, hogy többségüknek nem ez volt az igazi betegsége. A haláltól minden normális ember tart. A tőke erre játszik, tisztességtelenül, becsületlenül. A kormányok pedig alájátszanak, nem kevésbé tisztességtelenül és becstelenségűen. A tőke, a kapitalizmus becsap bennünket. Nem érdekli az egészségünk. A pénzünk, az életünk kell neki. Mit tehetünk? Nos, legalább egy kicsit gondolkodjunk! Nem kell mindent készpénznek venni, amit mond a tőke.

AZ AKTÍV MUNKA ERŐSÍTI A PÁRTOT, A FRONTOT

BESZÉLGETÉS HOSSZÚ ANDRÁSSAL,
A BALOLDALI FRONT – KOMMUNISTA IFJÚSÁGI SZÖVETSÉG TAGJÁVAL

Hosszú András fiatal kora ellenére tudatosan alakította ki politikai meggyőződését. Fokozatosan került közel a párthoz, tájékozódott, ismerkedett, eljött munkáspárti programokra, majd úgy döntött, belép a Frontba. Munkája azóta töretlen: szórólapozik, matricákat és plakátokat ragaszt a munkások által lakott területeken. Tudja, az aktív munka elengedhetetlen, csak így ismerik meg az emberek a pártot, az ifjúsági mozgalmat: „Fontos, hogy megjelenjünk minden alkalommal, amikor csak lehet, és a jövőbeli pártmunkásságunk során olyan szervezetet hozunk létre, ami az ország területén veszélyt jelenthet a nagy pártokra nézve.”

– *Hogyan ismerted meg a Frontot?*

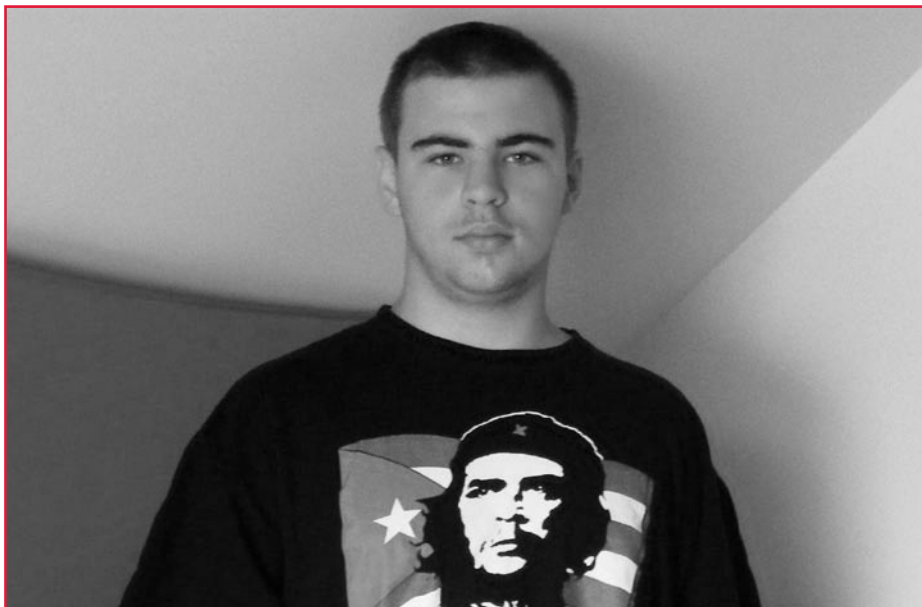
– Hosszú út vezetett ideig. A legjobb barátom „bevallotta” nekem, hogy baloldali. Sokat beszélgettem vele erről. Főleg az ideológiai kérdések érdekelnek.

Telefonon vettem fel a kapcsolatot a debreceni tagtoborzóval, ami nagyon hasznos volt, mert sikerült eljutni Nagy Judit és Cseh Miklós elvtársakhoz, akiket fiatal koruk ellenére mentoraimként tisztelhetek.

Részt vettem a párt 20. születésnapjára rendezvényén, továbbá az idei május 1-i rendezvényen, s remélem, hogy még sok hasonló programmal bővíthetem ezt a listát és a megszerzett tapasztalatokat. Jó érzés volt ott lenni, sok hasonló gondolkodású, megértő emberrel találkozni, kommunista fiatalokkal barátkozni. A rendezvény otthonos, közvetlen, barátságos volt. Nagyon jól éreztük magunkat.

– *Miket szoktál olvasni? Filmeket nézel?*

– Főleg szépirodalmi jellegű műveket szeretek olvasni és „forradalmi történelemkönyveket” tanulmányozni. Nemrégiben olvastam W. Shakespeare Macbeth című nagyszerű művét, amely az emberi erkölcs törekénységét, a hatalom becsületes emberekre gyakorolt hatását mutatja be. Nemcsak a múltnak, hanem a mának is szól. Érdekes elolvasni. Filmek terén

Hosszú András

1994. december 1-én született Kaposváron. Jelenleg a kaposvári Tánicsics Mihály Gimnázium tanulója, az emelt szintű angol nyelv szakon tanul. 2009 tavaszán letette a középfokú angol nyelv vizsgát, s ezzel a tudással jelentősen hozzájárul az ifjúsági szervezet külügyi munkájához. Fél éve oroszul is tanul, ami kicsit nagyobb kihívás, de mivel igen hasznos lehet a mindennapi életben és a pártmunkában egyaránt, kötelességének érzi tanulni. A kommunista.net fórumon görög elvtársaink cikkeinek magyar nyelven való megjelenése az ő fordítói munkájának köszönhető. András tartja a kapcsolatot a pakisztáni elvtársakkal is. A Baloldali Front munkájának támogatását a Munkáspárt 20. születésnapjának rendezvénye után kezdte el, és azóta folyamatosan végzi. Azok közé a fiatalok közé tartozik, akiket a mozgalom nevel harcos kommunistává.

nincs meghatározott típus, amit kedvelnék. Sokféle filmet nézek elvtársaimmal és barátaimmal is.

– *Mit gondolsz az ifjúsági mozgalom jövőjéről?*

– A Front jövőbeli lehetőségeit végtelennek találom. Fontos, hogy megjelenjünk minden alkalommal, amikor csak lehet, és a jövőbeli pártmunkásságunk során olyan szervezetet hozunk létre, ami az ország területén veszélyt jelenthet a nagy pártokra nézve. Fejlesztetni kívánjuk továbbá a külügyi munkánkat is, hogy

nemzetközi szinten is elismert szervezet lehessünk. Támogatjuk távoli elvtársainkat, az elnyomott népeket, mert szükség esetén ők is kiállnak értünk és mellettünk. Ez a nemzetközi szolidaritás.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– A barátaimmal töltök sok időt, szeretek sétálni Kaposvár belvárosában. Ezen kívül a dolgozók és mezőgazdasági munkások lakta területeken plakátokat ragasztok, matricázok és szórólapozok.

Ezzel is népszerűsítom a pártot, az ifjúsági mozgalmat. ■

HA MELÓZUNK, MÉG EREDMÉNY IS LEHET!

Sokan vártuk már a pártvezetés önkormányzati választásra való felhívását.

Tudtuk, ez egy olyan év, melyet egy lendületből kell végigcsinálni. A budapesti 7. régió leányai szorgosan sertepertéltek és láss csodát, van is miről beszámolni.

Adott, hogy a régióban 27 egyéni jelölt hely van. A tizenöt zuglói aspiráns megnevezése alapelvárás, a XVI. kerületi 7 fő – mely a kompenzációs lista állításához elegendő lenne – valójában önmagunkhoz mérten eredmény.

A régió elnöksége valamennyi aspiránssal tisztázta: jelölt akkor leszel, ha az ajánlószelvény gyűjtésének helyi szinten te vagy a motorja. Mint ahogy az is megfogalmazódott: hozzánk nem fűjja be a szél a kopogtatócédulákat. Van módosított

utcajegyzékünk, gyere, te is talpaljál. Nincs más út, csinálni kell!

Mindehhez koncentráltuk erőforrásainkat. Sikerült egy egységes kerületi feladatot bemutató, ajánlást gyűjtő anyagot kézbe adni, mint ahogy a központ szórólapját is hasznosan kívánjuk felhasználni. Élünk a fővárosi választási és kerületi hirdetőablak hasznosításával. Szóval, ragasztunk ezerrel. Keressük a lehetőséget – kerületi újság és TV –, hogy a kerület minden szavazó állampolgára tudja: a Munkáspárt minden helyi választókerületben jelöltet kíván állítani.

A küzdelem megkezdődött! Sikernek azt tekintenénk, ha a kompenzációs lista meglenne, mert az a pártnak való, dolgozó egyéni jelöltjeit mutatná.

Igazolná azt is, hogy nem csak jelen vagyunk, de hatékonyan dolgozunk a régióban.

Összegezve: ha melóznak, még eredmény is lehet!

Csináljuk együtt, mert akkor könnyebb, és az öröm is közös lesz!

HAJDÚ JÓZSEF

KÖSZÖNTJÜK VAJDA ELVTÁRSAT

A Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottságának több tagja, megyei és budapesti vezetői, aktivistái meleghangú baráti találkozón köszöntötték Vajda János elvtársat, a Munkáspárt alelnökét 60. születésnapján.

Életed nagy része a kommunista és munkásmozgalomhoz kötődik. Kivetted részed a szocializmus építéséből, tagja és vezető aktivistája voltál a Kádár János vezette Magyar Szocialista Munkáspártnak. Mozgalmi munkádát szolgálatnak, a nép és a szocializmus szolgálatának tekintetted. Tevékenységed elismerést váltott ki elvtársaidban, és ma sincs miért szégyenkezni – mondta köszöntőjében Thürmer Gyula, a párt elnöke. Majd így folytatta: 1989-ben tudtad, hogy helyed az újjászerveződő Munkáspártban

van. Itt találtál új barátokra és harcoltársakra. Fiatalemberként vállaltad a rengeteg lemondást, vállaltad, hogy elvtársaiddal együtt úszol az árral szemben, küzdesz olyan nagyszerű eszmékért, amelyek megvalósításához sok időre van szükség.

Munkád, életed több mint húsz esztendeje beépült a Munkáspárt valóságába, része két évtizedes történelmünknek.

ÓBUDÁN DOLGOZIK A PÁRT

Mészáros György régióelnök nem vár csodát, tisztában van a belpolitikai és a helyi viszonyokkal, körülményekkel. Azt gondolja, hogy a Munkáspártnak van keresnivalója a közéletben. Mindig vállalta véleményét, és ezt még az ellenfelei is elismerik. A Szabadság propagandapéldányait rendszeresen eljuttatja a szimpatizánsokhoz, de nem elégszik meg ennyivel. A helyi pártszervezetnek nincs irodája, így az arra költendő pénzt, sőt jóval többet propagandára költik. A 68.000 példányban megjelenő, igen tartalmas Óbuda című helyi újságba beletettek egy fizetett politikai hirdetést. A képről Mészáros György tekint Óbuda választópolgárait. Becsületes, tisztességes, karakán jelölt. Mindennek utána jár, tudja, hogy mi a feladata. Kiváló kapcsolatokat ápol a helyi civilekkel, és ezt folyamatosan teszi. A művelődési intézményekben, az önkormányzatnál, a plébánián, a piacon és sok más helyen is szeretettel, tisztelettel fogadják. Szinte mindenki ismeri, és ő tudja ezt. Mindig úgy indul el otthonról, mintha ünnepségre menne. Miért? – kérdezem. Mert tisztelem az embereket! – válaszolja. Jó munkát, Óbuda!

KOPOGTATNI KELL!

Az önkormányzati választásokra a kopogtatócédulákat a napokban hordták ki.

Nincs mit szépíteni: ezt a választást sem mi fogjuk megnyerni.

Nem csak azért, mert kevés helyen tudunk jelöltet állítani, s nem is csak azért, mert a választási törvény a nagy pártok győzelmét hivatott segíteni. Ez utóbbival egyébként sem ildomos takaroznunk! Mondhatnánk úgy is: a kifogások keresésének ideje lejárt.

A lényeg nem változik: kevés helyen állítunk jelöltet, mert kevés helyen vagyunk eléggé aktívak ahhoz, hogy az emberek figyelemre méltassanak bennünket.

Tisztelet és megbecsülés mindazoknak, akik elmúlt éveik munkájával elérték, hogy a környezetükben elismerjék és elfogadják, sőt, támogassák is őket.

De mi van a többiekkel?

Tipikusan dolgozók, munkások által lakott körzetekben olyan mély a csend, mintha nem is nekünk kellene ott a leghangosabbaknak lennünk.

Kihez akarunk szólni, ha nem hozzájuk?

Meglepetés, emberek: ez itt a Munkáspárt! Minden dolgozó, minden munkás, minden földműves pártja, aki a saját keze – feje munkájával keresi meg a kenyerét, nem pedig azal, hogy örökölt néhány milliósokát a papától.

Igen, ezen a választáson is szimbolikusan fogunk szerepelni, amit el kell fogadni.

El kell fogadni, de szigorúan tilos beletörödni!

A beletörődés pedig most egyetlen dolgot jelent: azt folytatni, amit eddig csináltunk. Vagyis – továbbra is tisztelet a kivételnek – amit nem csináltunk.

Egyetlen módja van annak, hogy négy év múlva nem-hogy, még ugyanígy elvegetáljunk, de egyáltalán létezzünk, esetleg sikereket érzünk el: meg kell újulnunk!

Mindannyiunknak, külön-külön, személy szerint, ahhoz, hogy megerősítsük, megújítsuk, újra ismertté és elismertté tegyük pártunkat.

Ez nem megy anélkül, hogy saját tevékenységünket ne vizsgálánánk felül.

Alapvető kérdésektől a bonyolultabbakig. Mondjuk: előfizetek A Szabadságra? Továbbadom ismerőseimnek? Ajánlom másoknak, hogy ők is előfizessenek? Kimegyek szórólapozni, ha kell, ha nem? S előfordulhat egyáltalán olyan alkalom, amikor nem kellene?

Megállok a piacon újságokkal, szórólapokkal, amikor sokan járnak arra? Esetleg kiviszem a kis asztalkát a munkáspárti emblémákkal? Elmagyarázom az embereknek, miért is vagyok munkáspárti, mit akar a Munkáspárt, s ha kell, visszamegyek huszadszor is beszélgetni?

Felismerem, ha valaki nem érti, amit mondok? Eszembe jut, hogy a húsz éves fiatal nem okvetlenül tudja, mit jelent mondjuk a tőke fogalma? Megpróbálok lefordítani neki, amúgy póriasan, egyszerűen arra, hogy a tőke pénzt, nagyon sok pénzt jelent?

Nem véletlen, hogy mindenkinek egyéni vállalást szükséges tennie őszig.

Gondoljuk át, nem csak úgy felületesen, mondván, ezután is eljárak taggyűlésre, hanem komolyan gondoljuk át! Tudok kicsivel több tagdíjat fizetni? Beférhet az Ezres Klub támogatása a pénzügyi lehetőségeimbe? Van időm, képességem a rokonaimmal, barátaimmal, ismerőseimmel politikai nézetemről beszélgetni?

Ez utóbbit nagyon ne tekintsük „részletkérdésnek”! Igen, a közeli ismerősökkel való beszélgetés bagatellnek tűnik, de gondoljunk bele: hányunknak van apja, anyja, gyereke, unokája, barátja, aki miattunk lépett be a Munkáspártba? Pedig itt kezdődik az „ismeretterjesztés”: beszélgetünk azokkal, akiket szeretünk. Vagy továbbra sem, még előttük sem vállaljuk fel, hogy igazán baloldali érzelműek, kommunisták vagyunk?

Ha előttük szégyelljük ideológiai hovatartozásunkat, hogyan állhatunk oda idegenek elé, szórólappal, transzparenszel, újsággal?

Hát sehogy!

Az nem működik, hogy „ez holnap már úgyse emlékszik rám, próba-szerencse”! Pontosan azt kell elérnünk, hogy nagyon is emlékezzenek ránk, visszajöjjenek, megkeressenek, akarjanak beszélgetni!

Nincs mitől félnünk! A kommunistákat – aki valaha is járt utcán, emberek között munkáspártiként, nagyon jól tudja – ma már nem akarják lépten-nyomon megverni.

Ennél sokkal rosszabb a sorsunk: rajtunk nevetnek. Nem értik, mit akarunk, csak azt látják, hogy egy kis párt néhány lelkes aktivistája próbálkozik a szocializmus iránt nosztalgiaát kelteni.

Na ebből kell kilépnünk! Ezért kell mindannyiunknak a megújulás! Ki kell végre mondanunk: mi vagyunk az az egyetlen baloldali párt, amelyik nem a bársonyszékekre pályázik, hanem vállt vállnak vetve akar harcolni a bolti eladóval a tisztességes bérezéséért, a túlórákban túlhajszolt biztonsági őrökkel az alapvető bérük kiadásáért, a munkanélküliekkel, hogy végre munkalehetőséget teremtsenek nekik, az eladósodottakkal, akiket nem engedhetünk hajléktalanná válni. Végre tényleg el kell mondanunk a mostani diákoknak, a frissen végzeteknek: ha egyedül vannak, rájuk is csak az a kilátástalanság vár, amit maguk körül látnak. Ha velünk összefognak, együtt tehetünk az oktatás színvonalának emeléséért, a munkahelyteremtésért, egy tisztességes jövő kialakításáért.

Elképzelhető, sőt, valószínű, hogy felül kell vizsgálni a szavainkat. A mai fiatalok nem értik a szocializmus terminusait, mert sosem éltek benne.

Ezzel is meg kell újulnunk!

A választásokon meg kell tennünk mindent, amire most képesek vagyunk. Menni kell a kopogtatókért, agitálni kell. De nem ez a harc lesz a végső!

A harcot önmagunkkal kell megvívni először, hogy utána ledönthessük az emberek által épített falakat.

Győznünk kell!

ISTVÁN, A KIRÁLY

A magyar történészek – függetlenül ideológia-politikai hovartartozásuktól – méltán tekintik I. Istvánt egyik legnagyobb királyunknak. Folytatva apja, Géza fejedelem művét, megalapította és megszilárdította a feudális államot, amellyel biztosította fennmaradásunkat. A keletről nomadizáló sokszínű népet vaskézzel egyesítette.

Mindezért kemény harcot kellett vívnia: a németekkel szemben, akik elnyeléssel fenyegettek, a pogányok ellen, akik vissza akarták rángatni a magyarságot a bomló ősközösség állapotába, a táltosok, sámánok világába.

Ebben a küzdelemben nagy segítségére voltak a (jórészt idegenből behívott) fegyveres erők, a keresztény egyház, a megszervezett megyei intézmények.

Valljuk be, szent uralkodónk a hűbéri rendszer bevezetése és megszilárdítása, valamint a kereszténység elfogadtatása érdekében nem riadt vissza a legkegyetlenebb módszerek bevetésétől sem. A cél igazolta az eszközöket. A kesztyűs kéz alkalmazásával csak sírunkat ásta volna meg. Ám ki törődik ma már a részletekkel, amikor a végeredmény a döntő!?

A mai honi szélsőjobboldal is Istvánt tekinti legitimitása alapjának. Első uralkodónk, Imre hercegnek címzett „intelmei” fogalmazzák meg etikai-politikai magatartásunk tartalmát és irányát. Van ebben egy passzus, miszerint „fogadja szívesen a jövevényeket és lássa el őket még szívesebben”. Ennek az ajánlásnak ma is eleven az időszerűsége.

Talán mondanom sem kell, hogy ez a fontos kitétel nincs összhangban a hortyisták és más fasiszták felfogásával.

Lehet-e valaki István őszinte követője, ha önkényesen szelektálja üzenetét?

A magyar történelem nemcsak osztályharcok története, de

a nálunk letelepedett kisebbségek elleni harc története is. Ez utóbbi „hagyományt” őrzik és ápolják Vonáék, amikor egyik legalapvetőbb promgrampontjuknak tekintik az „idegenfajúak” a „nem-mélymagyar, „nem-mifajtánk” káros és embertelen diszkriminációját.

„Steril” nemzetek nincsenek, a kisebbségekkel szemben alkalmazott bánásmódok azonban nagyon is különbözőek. Azok az országok fejlődnek igazán, amelyek befogadóak voltak és hasznosították a „másság” hordozóinak tehetségét.

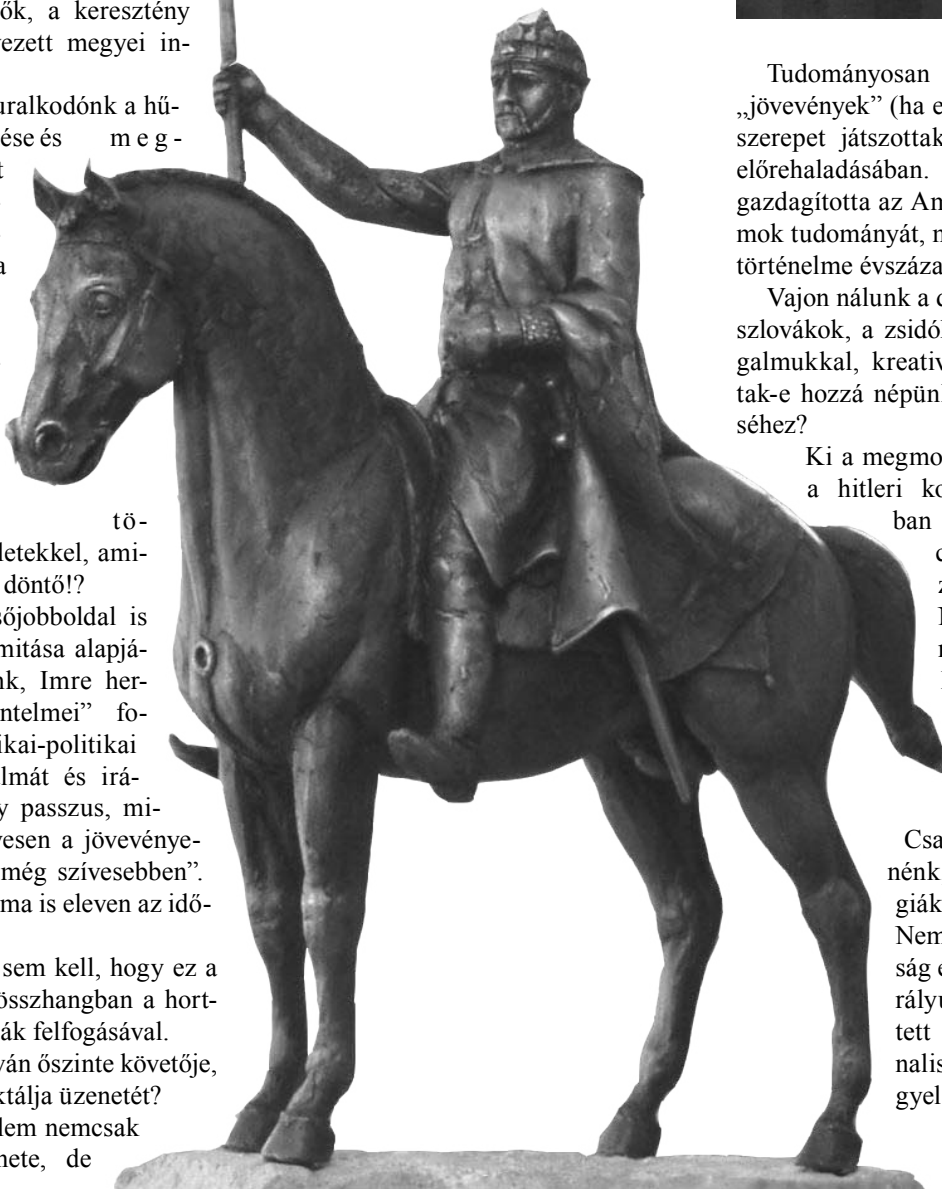
Tudományosan kimutatható, hogy a „jövevények” (ha engedték) milyen nagy szerepet játszottak a befogadó nemzet előrehaladásában. Mennyi bevándorló gazdagította az Amerikai Egyesült Államok tudományát, művészetét, sportéletét történelme évszázadai során!?

Vajon nálunk a délszlávok, a németek, szlovákok, a zsidók és a cigányok szorgalmukkal, kreativitásukkal nem járultak-e hozzá népünk kultúrájának épüléséhez?

Ki a megmondhatója annak, hogy a hitleri koncentrációs táborokban elpusztított zsidó- és cigánygyerekek között hány Einstein, Neumann János, Heine, Molnár Ferenc, Kálmán Imre, Bernstein, Chagall, hány cigányprimás termelődhetett volna ki?

Csak szegényebbek lennénk, ha ezeket az energiákat veszni hagynánk. Nem szolgálja a magyarság érdekeit, aki István királyunk intelmeinek említett követelményét nacionalista (rasszista) ürügygel megtagadja.

HEGEDŰS SÁNDOR

A LEGMOCSKOSABB PROFIT: A GYERMEKMUNKA

„A szenet és a vasércet hordó gyerekek és fiatalok általában arról panaszkodnak, hogy igen fáradtak. Ilyen általános és teljes kimerültség még azokban az ipari vállalatokban sem észlelhető, amelyekben a legkíméletlenebbül hajszolják a munkásokat. Igen gyakran előfordul, hogy a gyerekek, mielőtt hazaérnek, a tűzhely előtt leroskadnak a kőpadlóra, és nyomban elalszanak, anélkül, hogy egy falatot is ettek volna. A szülőknek kell az alvó gyerekeket megmosdatniuk és ágyba fektetniük, sőt, gyakran megesik az is, hogy a munkából hazatérő gyerekek útközben összeesnek a fáradtságtól, szüleik késő éjjel keresésükre indulnak, és ott találják őket az úton – álomba merülve” – írta Friedrich Engels A munkásosztály helyzete Angliában című művében 1845-ben. Az általa említett bányákban négy és ötéves gyerekek is dolgoztak.

Az amerikai kongresszus 1916-ban korlátozta a gyermek-rabszolgaság gyakorlatát. Nem jóindulatból és nem is véletlenül, hanem a haladó társadalmi mozgalmak nyomására. Ehhez az első, meg nem valósult eredményhez járult hozzá Lewis W. Hine szociológus és fotográfus, aki számos megrázó fotót készített az ipari forradalom Amerikájában. Hine titokban készített fotókat a gyárakban, bányákban és fonodákban robotoló gyerekekről, „hogyan megmutasson dolgokat, amelyeket meg kell változtatni”.

1916-ra mindenki megismerte a sokkoló fotókat. A képviselőház és a szenátus megszavazott egy emberibb törvényt, amit a legfelső bíróság elvetett, és szabaddá tette az utat a gyermekek kizsákmányolása előtt. Végül 1938-ban született újabb szabályozás. Nem is olyan rég – mondhatnánk.

Számos országban tilos a gyermekmunka, de titokban mégis létezik a profithajszolásnak ez az embertelen, aljas fajtája. Mikor szétolvad szánkban a csokoládé, nem is gondoljuk, hogy Elefántcsontparton kb. 200 ezer gyermek életveszélyes körülmények között dolgozik a kakaóbab-ültetvényeken. Őket gyakran verik, és fizetést sem kapnak. Aki szökni próbál, azt megölik.

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) szerint 126 millió 5-14 év közötti gyermek veszélyes és illegális körülmények között dolgozik. 73 millió gyermek 10 esztendőnél fiatalabb. Legtöbbször fogságban, rabszolga-körülmények között tengetik életüket, termelik a legmocskosabb profitot. A magyar üzletek polcain is megtalálható az a csokoládé és kávé, amelynek termelői kiskorúak. Nekik alig vagy egyáltalán nem kell fizetni, és bármit megtehetnek velük. Nem sztrájkolnak, és nem olvassák Marxot vagy Engelst. Ők „csak” meghalnak a kimerültségtől és éhezéstől.

Annak ellenére, hogy számos országban megtiltották a gyermekmunkát, mégis maradtak kiskapuk, és dolgoztatnak illegálisan gyerekeket. Többeket elrabolnak és kényszerítenek rabszolgamunkára vagy prostitúcióra. Tűrhetetlen!

Magyarországon viszonylag szerencsés a helyzet. Viszonylag. Tudjuk, hogy az éhező és alultáplált kiskorúak száma itt is magas, gyerekek százai esnek ki évente az iskolapadból az éhség miatt. Hivatalosan – a jelentések szerint – a gyermekek

dolgoztatása nem jellemző. Azonban a munkaügyi felügyelők itt is szembesülnek törvénytelen esetekkel, főleg építkezéseken és a mezőgazdaságban. Az M7-es autópálya építésekor egy 13 évesen dolgozó kislányt találtak. Évente pár tucat hasonló eset fordul elő, ismét csak hivatalosan. De mi van mindazokkal, akik csak csendben, a tanyákon, a külvárosokban találnak ilyen-olyan, s csak jó esetben nem bűnöző megélhetést?

A profit hajszolása meddig teheti tönkre a gyermekeket?

VENEZUELA VÁLASZT

A Venezuelai Egyesült Szocialista Párt (PSUV) és a Venezuelai Kommunista Párt választási szövetségben indul a szeptember 26-i választásokon. Mint ismeretes, a Venezuelai KP 2008-ban nem csatlakozott az akkor létrejövő párthoz, a PSUV-hez, de a forradalom alapvető kérdéseiben támogatja a PSUV-t és jelenleg is részt vesz a kormányzásban.

A júniusi közvéleménykutatások szerint a két párt szövetsége várhatóan a szavazatok 44 százalékát szerzi meg, amiből 41,8 százalék jut a PSUV-ra és 2,2 százalék a kommunistákra. E felmérés szerint az ellenzék a szavazatok 20 százalékára számíthat. A választók 6,4 százaléka nem szavazna, 23,8 százalékuk pedig még bizonytalan.

Júniusban a választók 68,9 százaléka úgy nyilatkozott, hogy elmegy a szavazásra, júliusban viszont már 72,6 százaléka volt biztos szavazó.

A Központi Bizottság úgy döntött,

hogy stratégiai célunk tovább dolgozni egy széles antiimperialista, antipoligarchista, antimonopolista, demokratikus és népi Hazafias Front létrehozásáért, amely

felgyorsíthatja az erők összefogását és segítheti előrehaladásunkat a szocializmus felé – fogalmazta meg Oscar Figuera, a Venezuelai KP főtitkára.

IZRAEL IRÁN ELLEN KÉSZÜL?

Az izraeli védelmi miniszter elvi hozzájárulását adta vasárnap ahhoz, hogy a légierő F-35 típusú, ötödik generációs harci repülőgépeket vásároljon az Egyesült Államoktól.

Ez a jövő harci gépe, és a hadrendbe állításukkal Izrael megőrzi légi fölényét a térségben – indokolta a döntést Ehud Barak egy közleményben. Hivatalosan nem hozták nyilvánosságra, de úgy tudni, hogy mintegy húsz gép beszerzéséről lenne szó, amerikai katonai segítyből.

Elemzők szerint ezek a radaron nem látható repülőgépek segíthetnek Izraelnek, ha csapást akar mérni az iráni atomlétesítményekre.

Míndeközben Ali Akbar Szalehi, az iráni atomenergia-ügynökség vezetője bejelentette: új urándúsító üzem építését kezdi meg Irán a jövő év első felében.

„Elkészültünk a tíz új dúsítóüzem helyének meghatározásával – mondta Szalehi az állami televízió internetes oldalának jelentése szerint. Ezek egyikének építése még az idei iráni év vége (2011. március 20.) előtt vagy a következő év elején megkezdődik.” Ez lesz a harmadik urándúsító üzem az országban a közép-iráni natanzi – ahol már több mint 8500 centrifuga működik – és a Teherántól délre lévő fordúit után, amelyet jelenleg építenek.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsa (BT) június 9-én újabb gazdasági szankciókról határozott, miután Teherán nem volt hajlandó felfüggeszteni urándúsító tevékenységét. A

nemzetközi közösség egy része attól tart, hogy Irán – békés atomprogramjának leple alatt – atomfegyver előállítására készül. Teherán tagadja ezt, és a korábbiakhoz hasonlóan visszautasította a legújabb BT-határozatot is. Az iráni hatóságok szerint a jövőre építendő üzem a natanzihoz hasonló kapacitású lesz. A jelenleg még egyedülként működő natanzi üzem 50 ezer centrifugát képes befogadni, de egyelőre csak 8582 van ott a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) legutóbbi, májusi jelentése szerint. E jelentésből az is kiderül, hogy Natanz eddig közel 2500 kilogramm 3,5 százalékos dúsítottaságú urániumot termelt, havi átlagban mintegy száz kilogrammot.

ÉSZAK-KOREA ÜNNEPLI FUTBALLISTÁIT

Kacsa volt az észak-koreai válogatott nyilvános megszegényítése, és a kényszermunkatáborba küldés – járt utána az [origo].

Egy napokban megjelent hír szerint nyilvános megalázással ért véget az észak-koreai fociválogatott vb-szereplése. A története során másodszor, 1966 óta először világtornára jutott együttes tagjait a hír szerint négyszáz fiatal sportoló és az ország sportminisztere előtt hat órán át gyalázták a phenjani Népi Kultúra Palotájában, Kim Jong Hun szövetségi kapitányt pedig kényszermunkára ítélték. Mint kiderült: az egész csak politikai anti-propaganda, a futballisták és az edző is köszönik, jól vannak, az észak-koreai társadalom megbecsült tagjaiként folytathatják pályafutásukat.

A döbbenetes álhír bejárta a világsajtót, és számos ember felháborodását kiváltotta, dr. Csoma Mózes, az ELTE Koreai Tanszékének adjunktusa szerint ugyanakkor fenntartásokkal kell kezelni ezt a történetet. „A hírt az amerikai székhelyű Radio Free Asia tette közzé elsőként, a dél-koreai konzervatív sajtó pedig átvette, míg a déliek országos hírügynöksége, a Yonhap nem, sőt később több dél-koreai forrás is cáfolta az értesülést” – mondta. „Ez azt sejteti, hogy valószínűleg egy bulvárhírről van szó, amely annyiból nem légből kapott, hogy Észak-Koreában a rezsimek kezdete óta küldtek már embereket bányákba vagy építkezésre, és eléggé ismert módszer az is, hogy a hibázó tisztviselőknek nyilvánosan önkritikát kell gyakorolnia. A dél-koreai közhiedelem szerint északon bármilyen vétségért elvihetik az embert – bármilyen pozícióban legyen is.”

Tény: a kapitalista országokban elő-

szeretettel színezik ki a Phenjanra rossz fényt vető híreket.

Az álhírek terjesztése azonban aligha szűnik meg a közeljövőben. Már a vb alatt cikkezett arról a sajtó, hogy négy játékos eltűnt az észak-koreai csapatból, egy nappal később viszont kiderült, hogy a hír kacsa.

Ráadásul, ha egy észak-koreai sportoló sikeresen képviseli hazáját, megkaphatja a magasabb életszínvonalhoz elengedhetetlen párttagságot, valamint magánautóhoz is juthat.

Mindezen felül a mostani észak-koreai válogatott tagjainak már önmagában az is életre szóló élményt jelentett, hogy egy másik kontinensre utazhattak.

Bejutni sem lehetetlen Észak-Koreába, Csernai Pál személyében például másfél éven át magyar szövetségi kapitánya volt az ország válogatottjának. Az edzőt nagyon marasztalták, az újabb szerződés aláírása mellett az állampolgárságot is felajánlották neki.

A sportnak a kettészakadt ország újraegyesítésében is juthat szerep, ám a jelenlegi politikai viszonyok kedvezőtlenek.

A két Korea sportolói a sydney-i, majd az athéni olimpia nyitóünnepségén is közös csapatban, a Koreai-félsziget kék-fehér „egyesítési lobogója” alatt vonultak fel 2008-ban, Pekingben azonban már kudarcba fulladtak a tárgyalások. „A két Korea közti viszony fejlődése, ami 1998-99 körül indult és 2008-ig tartott, teljesen egybecseng azzal, hogy Szöulban liberális kormányzat volt hatalmon. A megbékélés jegyében feltétlen együttműködést, kereskedelmet kezdeményeztek, barátságos meccseket szerveztek. Ám 2008 óta Szöulban konzervatív kormányzat van hatalmon, amely sokkal inkább fenntartásokkal kezeli a phenjani rezsimek.”

A phenjani hangulatot Alejandro Cao de Benos a következőképp festette le: „A hazatérő válogatottat virágokkal fogadták a reptéren családtagjaik, barátaik és a kormány hivatalnokai. Ők kiváló játékosok, akik a lehető legszerényebb forrásokból is lehetővé tették a futballunk bemutatását a világbajnokságon. Mindannyian büszkék vagyunk rájuk, hogy eljutottak a legmagasabb nemzetközi szintre.” ■

„A múltba csak azért tekintünk vissza,
hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

KOMMUNISTÁK ÉS NYILASOK

A mai magyar politikai elit egyenlőséget tesz kommunisták és fasiszták között. A Terror Házában bemutatják a magyar hungarista, fasiszta mozgalom rémtetteit, de sokkal nagyobb teret szentelnek „a kommunizmus bűneinek”. Nagy társadalmi vita nem alakulhat ki ezekben a kérdésekben, mivel a közelmúltban módosították a Btk-t, és e szerint, aki úgymond tagadja a kommunizmus bűntetteit, két évre börtönbe zárható.

SZÁLASIVAL TISZTÁRA MOSNI HORTHY

A magyar fasiszta mozgalom a magyar kapitalizmus terméke. Olyan rohamcsapat, amelyet a tőke akkor vet be, amikor más eszközt nem lát a kommunista erők feltartóztatására. Az 1930-as évek végén a KMP újjászerveződik, befolyása erősödik a szociáldemokrata mozgalomban és a társadalomban is. A tőke ekkor beengedi a nyilasokat a parlamentbe. Ők lesznek a legális radikális erő, amely leköti a tömeges elégedetlenséget. 1939-ben a nyilasok 754 234 szavazattal (21%) 28 mandátumot szereznek a 260-ból. A parlament legjelentősebb ellenzéki erejévé válnak, kétszer annyi helyhez jutva, mint a kisgazdák (14), a szociáldemokratákat (5) pedig többszörösen felülmúlják. A legerősebbek Budapest (30%), Bács-Bodrog (30%), Győr-Moson (47%), Heves (36%), Komárom-Esztergom (34%), Nógrád (41%), Pest megye (52%) és Észak (43%), Sopron (38%), Szabolcs (40%), Vas (37%), Veszprém (40%) és Zala (44%) területén.

A tőke másodszor 1944 októberében nyúl a nyilasokhoz. A Horthy-féle elit láthatóan nem képes az országot irányítani, és főleg nem képes a kommunista erők előretörését feltartóztatni. A tőke ekkor hatalomra juttatja a nyilasokat,

NYILAS „ÉRTÉKREND”

beletaszítva Magyarországot történelmének egyik legsötétebb korszakába.

A nyilasokat, Szálasi a mai tőkés politikai elit sem fogadja be, de arra használja, hogy a nyilasok bűneit leleplezve tisztára mossák a Horthy-rendszert. Szálasi rossz, Horthy jó. Pedig, mondjuk, a könyvégetésben a magyar fehérterrorista különítményesek jó évtizeddel megelőzték Hitlert. 1919. szeptember 20-án tették közzé a közrendet és közbiztonságot veszélyeztető sajtótermékek beszolgáltatásáról szóló rendeletet, ezt követte a Jegyzék az elkobzandó és megsemmisítendő kommunista, bolsevista és anarchista sajtótermékekről. Ezen többek között Marx, Engels, Lenin művei voltak, de a figyelmüket nem kerülte el Lukács György, sőt Szabó Ervin sem. Több mint félezer cím: rölapok és plakátok ezrei, értékes tudományos és szépirodalmi művek, pótolhatatlan kordokumentumok semmisültek meg a magyarországi fehérterror pusztításai következtében.

Hitler még csak álmódott a hatalomról, Szálasi pedig még nem is volt politikai tényező, amikor a Horthy-rendszer

1920-ban bevezeti az ún. numerus clausus törvényt. Ez előírta, hogy az egyetemeken tanuló fiatalok összetételének meg kell felelni az egyes felekezetek, ill. népcsoportok össznépszerűségeen belüli arányának. Bár a törvényt 1928-ban enyhítik, a zsidó vallású egyetemisták aránya ezt követően is csak 10–12 százalék körül mozgott, szemben a háború előtti 30–34 százalékkal. 1938-tól kezdődően további zsidóellenes törvényeket fogadnak el. Az ún. I. zsidótörvény (1938. évi XV. tc.) 20 százalékban maximálja az üzleti és kereskedelmi alkalmazottak, valamint a különböző értelmiségi pályák izraelita vallású tagjainak a számát. A II. zsidótörvény (1939. évi IV. tc.) az iparban és a kereskedelemben 12 százalékos, az értelmiségi pályákon 6 százalékos, az állami alkalmazottak körében pedig 0 százalékos kvótát állapít meg. A törvény szerint zsidónak az minősül, akinek legalább egyik szülője vagy két nagyszülője izraelita vallású. A III. zsidótörvény (1941. évi XV. tc.) megtiltja a zsidók és nem zsidók közötti házasságkötést és az azon kívüli nemi kapcsolatot is. A IV. zsidótörvény (1942. évi XV. tc.) értelmében zsidók a

SZÁLASI ÉS HITLER

továbbiakban nem vásárolhatnak mezőgazdasági ingatlant, sőt, meglévő földjeiket is el kell adni.

A zsidók deportálását és megsemmisítését sem Szálasiék találják fel. 1941. július végétől már mintegy 16-18 ezer zsidót szállítanak át a határon a németek által megszállt keleti területekre. 1944. május 15. és július 9. között, tehát még a nyilas hatalomátvétel előtt kerül sor a holokauszt legnagyobb deportálási akciójára, amelynek keretében mintegy 430 ezer embert deportálnak. Szálasi valóban a végsőkig elkötelezi Magyarországot a német szövetség és a háború folytatása mellett, így német kérésre 50 ezer zsidót deportálnak, a maradék fővárosi zsidóságot pedig gettóba zárják, ahol ezeket végezzék ki. De a „munka” nagy részét már előttük elvégzik.

NYILASOK

A magyar kommunista mozgalomnak nem csupán a Horthy-rendszerrel kellett szembenéznie, de le kellett lepleznie a magyar fasiszmus legmarkánsabb szerveződését, a hungarista mozgalmat is. A hungarista mozgalom az 1930-40-es években többféle szervezeti formában létezett, de a lényeg mindig ugyanaz maradt. 1935-37 között Nemzeti Akarat Pártja néven létezett Szálasi Ferenc vezetésével. Később Hungarista Mozgalom, majd Magyar Nemzeti Szocialista Párt lett. 1939 után némi módosításokkal Nyilaskeresztes Párt néven működnek.

A nyilasok gyökeresen más szervezési módszereket alkalmaznak, mint a többi pártok. Szálasi tudatosan és kezdettől fogva két szinten szervezi híveit: egyszerre működött pártot és mozgalmat. Szálasi szavaival élve: „A párt a test, a mozgalom a lélek.” A külvilág számára látható pártszervezet mögött létezik egy titkos, illegális mozgalom is, amelyre támaszkodva bármikor lehetséges az erőszakos hatalomátvétel előkészítése, valamint a politikai játékszabályok felrúgása.

A nyilasok különösen nagy sikert érnek el a hivatali értelmiség soraiban. A közülük beszervezettek titkos párttagságot kapnak, a titkos párttagokat szakmai csoportokba szervezik és tízes egységekben („tized”, „tízek tanácsa”, „nemzetiség”) tartják nyilván. Emellett, illetve a titkos párttagok szervezete felett létezik a „hűséggyűrűsök” köre, akik csak Szálasinak tartoznak elszámolási kötelezettséggel. A nyilasok más pártoktól eltérően előszeretettel szervezik be a nőket.

SZÁLASI ÉS „MUNKATÁRSAI”

Mindenütt külön női csoportok és szociális, valamint jogügyi osztályok is alakulnak.

A mozgalmi szárnyon belül 1935-től egyre-másra szerveződnek különféle „rendvédelmi” alakulatok: Szálasi-gárda, Fekete Front, Eszmevédelmi Vonal, Vasúti Front, Rendvédelmi Gárda, Karhatalmi Alakulat, Elitgárda. Ezek közös vonása a sejtyszerű szervezkedés: a tagokat számokkal tartják nyilván, mindenki csak a közvetlen feletteseit és beosztottait ismeri, a tagoknak felvételekor „hűségpróba” kell átesniük.

A hungarista mozgalom komoly kihívás a kommunistáknak, mert részben ugyanahhoz a társadalmi rétegekhez szólnak, a nehéz körülmények között élő, a válság sújtotta munkás – és dolgozó-tömegekhez. A nyilasok tudatosan igyekeznek megzavarni a munkásokat, és radikális szövegeikkel maguk mellé állítani. Tény, hogy sok korábbi kommunista és szociáldemokrata válik nyilassá. 1938-1944 között a nyilas lapokban sorozatban jelentek meg cikkek ilyen címekkel: Nem szégyellem, hogy szociáldemokrata voltam; Marxisták a Nyilaskeresztes Pártban; Magyar Munkás; Valamikor szociáldemokrata voltam; Szociálpolitikát? Nem!

Szocializmust. Ennek jegyében indítják a nyilasok 1938-ban Új Népszava címmel egyik lapjukat, amelyet azonban nem sokkal később a rendőrség betilt.

Szálasi így fogalmazza meg a munkássághoz szóló mondanivalóját: „Magyar nemzetiszocialista mozgalmunk ideológiájának leghatalmasabb ereje az, hogy minden dolgozót összefog, akár szerszámmal, akár kapával, kaszával, akár agyával dolgozik és megköveteli tőlük, hogy tudatosan cselekvő hazafiak és tudatosan cselekvő szocialisták legyenek egy személyben. Kiragadjuk tehát a szocializmust a szűk keretű és szűk határú osztályszocializmusból, mely eddig csak az ipari munkásosztály privilégiuma volt, és átültetjük a nemzet minden életformájába, minden tagjába, minden rétegébe, teljes egészében, mert megszületésétől kezdve itt lett volna helye. Ezzel a marxizmus alaptétele: az osztályharccal és a rémuralom eszközével kivívott osztályuralom önmagában összeomlik, megsemmisül. A munkásság, mint magyar munkásság elfoglalja méltó helyét, mely az államrendszerből őt jogosan megilleti a jog, munka és megbecsülés alapján.”

(Folytatjuk)

TANULSÁGOK A KMP TÖRTÉNETÉBŐL:

1. A magyar fasiszta mozgalom a magyar kapitalizmus terméke. Olyan rohamcsapat, amelyet a tőke akkor vet be, amikor más eszközt nem lát a kommunista erők feltartóztatására.
2. A nyilasmozgalom, mint minden fasiszta mozgalom, igyekszik a munkást megnyerni, de a valóságban a tőkét szolgálja.
3. A nyilasmozgalom csak a szavakban tőkeellenes, valójában a kommunista erők előretörése ellen irányul.

**CSAK AZÉRT IS,
A VÁLASZTÁSOKON IS
BALOLDAL!
NEM SZAVAZUNK MÁSRA!**

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>